

hed og tryghed«, og selv om der er et meget, meget begrænset oplag – fordi vi ikke ligesom skatteministeren er i stand til at få staten til at betale for pjecer om, hvordan man skal forstå regeringens synspunkter, så vi betaler selv for at få bl.a. De Radikale til at forstå vore synspunkter – skal jeg forære hr. Jørgen Estrup et sådant optryk, hvor vi forklarer, hvad det er, vi ønsker for år 2000, hvor det er, vi vil stramme op på det offentlige, på finanspolitikken, og i øvrigt gøre andre gode gerninger. Så den del lever vi op til.

Men det kan ikke være vores ansvar, hvis regeringen ønsker at finde løsninger, bl.a. sammen med Enhedslisten, som vi ikke er enige i. Man kan ikke dér sige, at dér er det så oppositionens ansvar at gøre noget. Nej, så er det regeringens valg, hvem den ønsker at samarbejde med.

Vi fik jo også ret. Det var jo muligt for regeringen i forbindelse med forhandlingen om politiet at finde de penge, der var nødvendige for at få en aftale med os. Så man skulle være startet dér i stedet for at starte med, at det, vi på forhånd havde erklæret var afgørende for os, ville man forsøge at skubbe os ud af banen på.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti har sammen med Venstre stillet en række ændringsforslag i forbindelse med tredjebehandlingen af finanslovsforslaget.

Ændringsforslagene, vil jeg sige, er ikke udtryk for en udtømmende liste over, hvad vi gerne så ændret i finansloven for år 2000, men alene en håndfuld forslag.

Den overordnede debat finder sted her i morgen, og jeg vil derfor i mit indlæg koncentrere mig om ændringsforslagene.

Regeringen har i år lavet en meget omfattende og meget detaljeret finanslov, et såkaldt klu-detæppe, hvor Det Konservative Folkeparti kun har været med i en mindre del af aftalerne. Regeringen har måttet betale en høj pris for de mange aftaler til forskellig side.

Slutresultatet er heller ikke blevet en neutral finanslov, som finansministeren lagde op til i sommer. Derimod er finanspolitikken blevet lempet en smule. Det er dyrt at lave aftaler med venstrefløjen og CD.

Det Konservative Folkeparti havde i år tre hovedtemaer på dagsordenen: Det var politiet, det var en kræfthandlingsplan, og endelig var det erhvervslivets forhold.

Der blev en aftale om politiet, og der blev en aftale på kræftområdet, men der blev ikke noget til erhvervslivet. Erhvervslivet er finanslovens store taber i år og dermed også hele det danske samfund. Det må vi så slås videre med næste år.

Hvad angår politiet, er vi tilfredse med, at det nu er lykkedes at skabe nogle fornuftige rammer for politiet med det 4-årige forlig, som er indgået. Det var et ønske hos os, at der skulle flere politifolk i korpset. Det er sket. Der er også sat flere penge af til IT, nærpoltiet vil blive udbygget, efterforskningsindsatsen styrket og indsatsen imod vold og bandekriminalitet styrket. Alt sammen gode initiativer, som både borgerne og politiet kan være godt tjent med.

Vi er i Det Konservative Folkeparti også meget tilfredse med den aftale, som blev indgået på sundhedsområdet. 0,5 mia. kr. over de næste 3 år til kræftbehandlingen er blevet slutresultatet. Penge, der øremærkes til formålet, og som har til formål både at øge aktiviteten på området med henblik på at reducere ventelisterne og at forbedre behandlingskvaliteten.

De øvrige aftaler på sundhedsområdet om bl.a. udmøntning af forslaget om mammografi-screening, om frit valg til hospice for uhelbredeligt syge og om indsatsen på psykiatriområdet er alle gode forslag, som vi er glade for at være med i.

Af andre positive elementer og delaftaler skal jeg nævne udmøntningen af satspuljen, aftalen om førtidspension, aftalen om flere midler til motorvejene, og endelig at der nu er blevet aftalt en tidsplan for opførelse af skuespilhus og operahus.

Men når det så er sagt, lægger Det Konservative Folkeparti kraftig afstand til en række af de elementer, som er indgået i diverse aftaler, hvor vi ikke har været med, og som hovedsagelig er båret af den nye alliance mellem regeringen, SF og CD.

Enkelte forslag støtter vi dog. Det bliver ud fra en konkret vurdering. Jeg vil også her samtidig sige, at vi støtter også en række af de forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat.

Men en række af de indgåede aftaler giver anledning til bekymring. Dansk erhvervsliv har måttet betale en høj pris. Især landbruget er kommet til at betale en høj pris, selv om den ikke er lige så høj, som finansministeren oprindeligt havde lagt an til. Men tæt på ½ mia. kr. løber landbrugets nye omkostninger op i. Og